Кіровоградська обласна бібліотека ім. Д. І. Чижевського

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 21 (2553). СУБОТА 17 ЛЮТОГО 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

В обстановці високої політичної і трудової активності комсомольці, всі юнаки і дівчата Кіровоградщини йдуть назустріч виборам до Верховної Ради СРСР, 60-річному ювілею комсомолу України.

На колгоспних ланах і в навчальних закладах, у побутових і на промислових підприємствах — усюди йде напружена, творча, ініціативна робота.

І труд молоді області — гідний внесок у здобутки молодих усієї Вітчизни, всього радянського народу.

4 БЕРЕЗНЯ — ВИБОРИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПЛАНИ ПАРТІЇ—В ЖИТТЯ

В обстановці піднесення і одностайності, тісно згуртовані навколо Комуністичної партії, трудящі нашої республіки, як і весь радянський народ, йдуть назустріч виборам до Верховної Ради СРСР. Гордістю за велику Батьківщину відізвалися в їх серцях полум'яні рядки Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, громадян СРСР, в якому підбито підсумок будівничої роботи партії і народу за роки, що минули після попередніх виборів до найвищого органу державної влади країни, визначено нові відповідальні завдання.

Свої досягнення на всіх ділянках господарського і соціально-культурного будівництва радянські люди нерозривно зв'язують з рідною партією, багатогранною плодотворною діяльністю її ленінського штабу — Центрального Комітету, Політбюро ЦК на чолі з видатним політичним і державним діячем сучасності товаришем Л. І. Брежнєвим. У випробуваному керівництві партії, мудрості її внутрішньої і зовнішньої політики — джерело нашої впевненості в майбутньому, запорука нових успіхів у розвитку економіки, науки, культури, підвищенні добробуту трудящих. Про це одностайно заявляють учасники зустрічей виборців з кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР, які тепер проходять. Повсюдно виборча кампанія демонструє монолітну єдність партії і народу, рішимість трудівників міста і села гідно зустріти свято народовладдя, здійснити програму десятої п'ятирічки.

15 лютого в святково прикрашеному Палаці культури «Україна» відбулася зустріч виборців Київського — Ленінського виборчого округу з кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР, членом Політбюро ЦК КПРС, першим секретарем ЦК Компартії України товаришем В. В. Щербицьким.

Присутні бурхливими оплесками зустріли товаришів В. В. Щербицького, М. М. Борисенка, О. П. Ботвина, О. Ф. Ватченка, Г. І. Ващенка, О. П. Ляшка, П. Л. Погребняка, І. З. Соколова, В. О. Сологуба, О. А. Титаренка, В. В. Федорчука, В. Ю. Маланчука, Я. П. Погребняка.

З піднесенням було обрано почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Зустріч відкрив член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин.

Довірена особа кандидата в депутати — секретар партійного комітету заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна А. Г. Пилипенко, розповівши про життєвий шлях товариша В. В. Щербицького, підкреслив, що вся діяльність кандидата в депутати є яскравим прикладом безмежної відданості справі партії, беззавітного служіння Батьківщині і радянському народові. Він закликав виборців одностайно проголосувати за товариша В. В. Щербицького в день виборів.

Бригадир монтажників домобудівного комбінату № 1 «Головкиївміськбуду» Герой Соціалістичної Праці І. І. Бушма, письменниця Н. О. Кащук, генеральний директор верстатобудівного виробничого об'єднання В. М. Кальченко, студентка Державного університету імені Т. Г. Шевченка Олена Реутова, віце-президент АН УРСР Ф. С. Бабічев, начальник політвідділу Вищого військового інженерного училища зв'язку імені М. І. Калініна М. Я. Паршутін, вчителька середньої школи № 163 Н. Г. Буланенко, які виступили на зустрічі, говорили про велике політичне і трудове піднесення, викликане підготовкою до свята народовладдя, високо оцінювали партійну і державну діяльність кандидата в депутати. Промовці заявляли, що кияни, як і всі радянські люди, єдині в своєму прагненні ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за виконання планів 1979 року і п'ятирічки в цілому, гідно зустріти наступні вибори.

Тепло зустрінутий присутніми, з промовою виступив товариш В. В. Щербицький.

Товариш В. В. Щербицький висловив сердечну вдячність робітникам, інженерно-технічним працівникам, науково-технічній і творчій інтелігенції, службовцям, студентам, усім колективам підприємств і установ, які виявили йому винятково високе довір'я, знов висунувши кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

З почуттям патріотичної гордості за великі звершення, здійсненні нашим народом під керівництвом ленінської партії, сказав кандидат в депутати, сприйняли радянські люди Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Цей надзвичайно важливий політичний документ прийнятий невтомною турботою партії про дальше процвітання нашої Вітчизни, зміцнення миру, співробітництва та безпеки народів, з новою силою розкриває справді гуманістичний характер і демократизм суспільства розвинутого соціалізму.

За період після попередніх виборів на новий щабель — у кількісному і якісному відношенні — піднялась економіка, зріс науково-технічний потенціал, зміцнилась обороноздатність країни, підвищився матеріальний і культурний рівень життя радянського народу. Кожна радянська людина бачить, як багато зроблено за цей порівняно невеликий період для благополуччя кожної сім'ї, для зміцнення могутності нашої любимої Батьківщини.

Товариш В. В. Щербицький запевнив учасників зустрічі, всіх виборців, що докладе всіх своїх сил і знань, щоб бездоганно виконувати свій обов'язок перед партією і народом і виправдати високе довір'я.

(РАТАУ).

ДО ДРУГОГО БЕРЕЗНЯ

зобов'язалися виконати план першого кварталу нинішнього року члени комсомольсько - молодіжної бригади верстатників четвертого механоскладального цеху заводу «Червона зірка», яку очолює кандидат у члени КПРС Олександр Яковенко.

Така відповідь молодих робітників на заклик ЦК ВЛКСМ трудовими здобутками зустрінути день виборів до Верховної Ради СРСР.

В. КОСТЕНКО.
м. Кіровоград.

Активну роботу з молодими виборцями провадять комітет комсомолу, рада гуртожитку та агітпункти комбінату «Кіровоградважбуд». Ось і нещодавно в червоному куті гуртожитку № 1 відбулася зустріч молоді з ветеранами праці — заслуженим будівельником республіки М. К. БАТИСТОВИМ (на фото зліва) та першоцілинником, колишнім начальником бетонозмішувального цеху В. М. БОНДАРЕНКОМ, котрий двадцять років віддав перетворенню дикого степу в поле.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

УРОЖАЙ-79

ДІЄ ЗАГІН

Нинішня нестійка погода змушує господарів поля з особливою серйозністю готуватися до весняних польових робіт, до сівби і догляду за посівами. Тому взимку треба вивезти на поля якомога більше добрив, аби ярий клин забезпечити вітамінами родючості. Щоб допомогти хліборобам, у Добровеличківській райсільгосптехніці створили спеціальний загін, до складу якого ввійшло близько 60 механізаторів. З початку року загін включився в двомісячник вивезення і внесення добрив. Уже доставлено в поле понад 36 тисяч тонн гною при завданні на два місяці 46 тисяч тонн. Особливо сумлінно трудяться молоді трактористи Валерій Цвітненко, Микола Панов, Валерій Черемушкін, Віктор Пінкус і чотири Олександри — Кабакчей, Чабанов, Бойко та Коляда. Перевиконання щоденних норм на 20—40 процентів стало для них нормою.

Т. КРИВОШЕЄВА,
секретар парторганізації Добровеличківської райсільгосптехніки.

ЦІЛКОМ УПЕВНЕНІ

Ще не встигли в колгоспі імені Кірова торік восени закінчити польові роботи, як колектив комсомольсько - молодіжної тракторної бригади № 1, очолюваний комуністом Олександром Савичем Ковтуном, закликав усіх механізаторів господарства до 25 грудня повністю завершити ремонт причіпної та навісної сільськогосподарської техніки. Ініціатори ж свого слова дотримали.

Нині, готуючись зустріти день виборів до Верховної Ради СРСР з добрими трудовими успіхами, механізатори ретельно оглянули свій хліборобський арсенал і відзначили: до 4 березня їм треба поставити на лінійку готовності два «Колоси» і «Ниву», тоді зможуть рапортувати про повну готовність до боротьби за врожай-79.

— А в нас щороку так — загодя готуємось, — каже групкомсорг бригади, кандидат у члени КПРС Андрій Шмарко. — І цього року, я певний, всі агрозаходи будуть проведені вчасно й за всіма вимогами агротехніки. У нас же в бригаді більшість — комсомольці і молодь.

В. ГРЕБІННИК,
завідуюча відділом комсомольських організацій Олександрівського райкому комсомолу.

ЛКСМУ 60

УДАРНО, АКТИВНО!

ЗНАМ'ЯНКА. Активну допомогу молоді в підготовці до 60-річчя комсомолу України подає рада ветеранів комсомолу, створена при міськкомі ЛКСМУ.

Члени ради часто відвідують школи, технічні училища, гуртожитки, беручи участь у тематичних вечорах, комсомольських зборах, зустрічах. Вони розповідають про славні діла комсомольців 20-х, 30-х і 40-х років.

Нині майже на всіх підприємствах міста створено такі ради ветеранів, які допомагають комсомольським організаціям збирати матеріал для написання історії комсомолу районного центру.

ГОЛОВАНІВСЬК. При райсільгосптехніці нині діють короткострокові курси трактористів. Навчається на них переважно молодь. Професію механізатора здобуває тут і комсомолець Микола Смертенюк. Нинішній, ювілейний для комсомолу України рік буде пам'ятним для юнака — навесні він самостійно поведе трактор на поля рідного колгоспу «Росія», візьме активну участь у змаганні молодих за врожай нинішнього року.

ОЛЕКСАНДРІЯ. Молоді механізатори колгоспу «Прапор комунізму» Василь Котяж та Олександр Грищенко торік вирощували картоплю. Зібрали по 75 центнерів бульб з гектара при зобов'язанні 74. А нинішнього року, беручи зобов'язання на честь 60-річчя ЛКСМУ, хлопці вирішили одержати по 81 центнеру бульб. Уже підготували до роботи картоплесаджалки, грунтообробну техніку. Планують внести весною на кожен гектар по 2 центнери мінеральних добрив.

МАЛА ВИСКА. Договір на змагання в нинішньому році уклали давні суперники — комсомольсько-молодіжні колективи МТФ № 1 і МТФ № 2 колгоспу «Перше травня».

Змагаються між собою і групкомсорги цих колективів — Валентина Єпішева і Валентина Махно. Зобов'язавшись до 60-річчя комсомолу республіки надоїти від корови по 2000 кілограмів молока, обидві вже мають його від кожної тварини в середньому близько 500 кілограмів. На своїх ватажків рівняються всі молоді доярки.

ДОЛИНСЬКА. Райком комсомолу та районний відділ народної освіти підбили підсумки конкурсу учнівських рефератів, присвячених ювілею ЛКСМ України.

Основні теми робіт — це історія Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, історія міжнародного молодіжного руху.

Кращими визнано роботи учня 6-го класу Долинської десятирічки № 1 Анатолія Михайловського, восьмикласниці Іванівської восьмирічки Люби Вилки, учениці Молодіжненської десятирічки Люди Осадчої і десятикласника першої Долинської середньої школи Віктора Мисюти.

Нині оголошено конкурс на кращий реферат серед молодих учителів і старших піонервожатих району.

Післямова до політзаняття

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА ЧЛЕНИ ОБЛАСНОЇ МЕТОДИЧНОЇ РАДИ З ПИТАНЬ КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО НАВЧАННЯ, ЩО ПРАЦЮЄ ПРИ БУДИНКУ ПОЛІТОСВІТИ ОБКОМУ ПАРТІЇ, В. І. ШАХНЕНКО, С. П. АВРАМЕНКО, В. А. БОЙКО, М. М. ГАРБА І Ю. ДМИТРЕНКО ПОБУВАЛИ НА ЗАНЯТТЯХ У КОМСОМОЛЬСЬКИХ ПОЛІТГУРТКАХ КОМПАНІЇВСЬКОГО РАЙОНУ. СЬОГОДНІ ДРУКУЄМО ЇХНІ ВРАЖЕННЯ ВІД ПЕРЕВІРКИ.

ЗА СКОРОЧЕНИМ ГРАФІКОМ

ОДНУ ЗІ СТІН у кабінеті другого секретаря Компаніївського райкому ЛКСМ України І. Великорода майже повністю займає стенд «Куточок комсомольського пропагандиста», на якому, крім списків політгуртків, членів методичної ради та прізвищ пропагандистів, нема жодного іншого матеріалу чи документа, що відповідав би призначенню. Відразу звернули увагу, що в районі два гуртки «Наш, радянський спосіб життя» і двадцять дев'ять — «Конституція розвинутого соціалізму». Як пізніше з'ясувалося, такий вибір тематики політнавчання молоді не дав можливості задовольнити духовні запити різних категорій молоді. Чимало юнаків і дівчат у розмові з членами методради виявили, наприклад, прагнення глибше ознайомитися з історією Ленінського комсомолу, підкріпити свої атеїстичні знання. Адже в деяких селах є ще чимало віруючих, не поодинокі випадки участі молоді в релігійних обрядах.

На жаль, у Компаніївському районі не передбачили жодного теоретичного семінару. Складається враження, що райком комсомолу формально підійшов до комплектації системи комсомольського політнавчання, не врахував ні запитів молоді, ні можливостей своїх пропагандистів.

Спершу члени методради поцікавились, як планують провести політзаняття в місцевих, райцентрівських організаціях. І тут виявилося, що в кількох гуртках занять взагалі не буде. Не відбулися вони в місцевому колгоспі імені Дзержинського, комбінаті побутового обслуговування, ветлікарні, районному відділі внутрішніх справ, друкарні, в райспоживспілці...

У КОЛГОСПІ імені Тельмана члени методради побували на занятті гуртка «Конституція розвинутого соціалізму». Пропагандист Лідія Серафимівна Запорожець, перед тим як розкрити тему «Закріплення зовнішньополітичної діяльності СРСР у новій Конституції країни», зробила інформацію про найважливіші політичні події, що відбулися в нашій країні за минулий тиждень. Спинилася докладно на Зверненні ЦК КПРС до всіх виборців, громадян СРСР. При цьому вміло перекидала містки до місцевих подій, пов'язувала факти колгоспного сьогодення, здобутки односельців, їхні плани з передвиборною кампанією, ставила конкретні завдання, що випливають із Звернення, перед слухачами гуртка.

Згадала пропагандист і про то, що десять телятниць і дві доярки місцевого колгоспу, у відповідь на заклик ЦК КПРС зустріти вибори до Верховної Ради СРСР новими трудовими здобутками, успішно борються за виконання своїх квартальних планів до 4 березня. І, певно, кожен з одинадцяти слухачів подумки аналізував свої можливості, щоб заявити про свою готовність підтримати це починання. Таке ж завдання ставила перед ними Л. С. Запорожець, розкриваючи й суть звернень ЦК ВЛКСМ і ВЦРПС до молодих виборців.

Далі на конкретних прикладах пропагандист показала, як ленінські принципи політики миру знаходять своє втілення і розвиток у сучасній зовнішньополітичній діяльності КПРС і Радянської держави.

Два з п'яти питань теми пропагандист доручила слухачам опрацювати самостійно, порадивши, якою літературою користуватися. Одна із слухачок, Рая Кляповська, дістала індивідуальне завдання — підготувати інформацію про роль комсомольської організації в розвитку трудової і громадської активності молоді.

Як з'ясувалося з розмови після занять, методам співбесід, самостійної роботи в гуртку завжди надають особливої ваги, вивчення теоретичних питань поєднують із прикладами діяльності комсомольської організації колгоспу. Слухачі Микола Кравець, Микола Боголюбов, Георгій Іващук, Віктор Кляповський, Ольга Боголюбова, Віра Максимова виступали з рефератами про те, як ведеться боротьба за економію, бережливість на їхніх ділянках виробництва, як розвиваються охорона здоров'я, народна освіта, побутове обслуговування в селах колгоспу тощо. Частий гість гуртківців бібліотекар О. Д. Юхименко вона щотижня знайомить їх з новинками політичної літератури цікавими публікаціями в періодичній пресі.

Журнал політгуртка. Явка слухачів майже завжди стопроцентна, акуратні записи, нотатки пропагандиста. І лише на сторінці, де записують свої зауваження, побажання перевіряючі, — пусто. Виходить, райкомівці не цікавляться роботою одного з кращих політгуртків району, обмежуються телефонними настановами та інформаціями. І якщо вже вважається, що цей гурток є одним з кращих у районі, то чому б членам районної методичної ради не побувати в Мар'їваці і не узагальнити досвіду роботи Л. С. Запорожець?

А БУВАТИ частіше на заняттях політгуртків райкомівцям треба. В цьому ми переконалися, коли відвідали гурток при районній лікарні, що його веде В. Д. Срібняк. Правда, він тепер на курсах підвищення кваліфікації й тому заняття вів пропагандист Г. Я. Маслюков. Із сорока чотирьох слухачів, які значилися в списку, сім були відсутні без поважних причин. Замість співбесіди, що мала провадитися згідно з планом, на занятті заслухали короткі виступи трьох слухачів. Та й усе заняття чомусь пройшло за скороченим графіком — протягом двадцяти хвилин. Та не тільки це повинне було б стурбувати райкомівців. Необхідно звернути увагу й на те, що приміщення для занять не пристосоване, слухачі конспектують тему, поклавши зошити на коліна. Не ведеться спеціального журналу занять. У саморобній же книзі обліку перевіряючим ніде було навіть записати свої зауваження. Нема тут будь-яких технічних засобів, активної форми занять не практикують, більше того, дехто з гуртківців не міг відразу правильно згадати навіть назву свого політгуртка.

Сказане вище спонукає до певних роздумів про стиль керівництва Компаніївським райкомом комсомолу системою комсомольського політнавчання, яке, очевидно, зводилось поки що переважно до телефонних розмов.

СЕМІНАР ПРОПАГАНДИСТІВ

У Будинку політосвіти обкому Компартії України відбувся триденний семінар організаторів комсомольського політнавчання.

У рамках семінару було проведено науково-практичну конференцію «Завдання комсомольського політнавчання у світлі положень і висновків книги Л. І. Брежнєва «Актуальні питання ідеологічної роботи КПРС». Із доповіддю виступив консультант Будинку політосвіти обкому партії О. К. Касяненко.

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

Ефект неспокою

На завод приходить людина. Сімнадцять їй чи двадцять п'ять — вона вливається в робітничу сім'ю рівноправним її членом. Справжній робітник дбає не тільки про те, щоб заробити. Він думає, як поліпшити технологічний процес, щоб продукція з його рук виходила кращої якості, дешевша, в більшій кількості.

Прикладів такого, справді творчого, підходу до своєї справи, можна навести чимало. Ось, приміром, робітник Федір Водовозов. Йому не однаково, яку кількість деталей дасть форма. Федір працює слюсарем-модельником у цеху сірого чавуну. Він збільшив вихід деталей на одній формі. Тільки від цього нововведення завод має економічний ефект у 500 карбованців.

Сума ця для заводу «Червона зірка», здавалося б, незначна. Але таких, як Федір, допитливих і наполегливих, на підприємстві багато. Тут організовано п'ять шкіл молодих раціоналізаторів, у яких навчається близько 150 чоловік. Взагалі ж, майже півтисячі молодих раціоналізаторів заводу тільки минулого року запропонували понад сімсот нововведень, з яких прийнято і впроваджено у виробництво понад п'ятсот.

У школах народжуються лауреати. Петро Драч, інженер відділу головного зварника, став лауреатом премії Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів. Економічний ефект від впровадження його пропозицій тільки минулого року становив понад 13 тисяч карбованців. А інженери Микола Агеєв та Володимир Манжула кращі раціоналізатори республіки.

Отже, раціоналізаторської й винахідницької роботи на заводі не пущено на самоплив. Комітет комсомолу разом з партійною та профспілковою організаціями бережливо ставиться до робітничих талантів, дають змогу розкритися їм повністю. Щороку у нас проходить огляд під девізом «П'ятирічці ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!». До речі, заступником голови комісії по підбиттю підсумків огляду призначено секретаря завкому комсомолу заводу Олега Колосова. Власне, інакше й не могло бути: в комісії, яка організовує такі величезні масові заходи, визначає кращих молодих винахідників і раціоналізаторів, повинен бути представник комітету комсомолу.

Такі щорічні огляди-конкурси виявили нахил до раціоналізації у Сергія Тютюнника, Георгія Стояна, Володимира Щави, Анатолія Півцева... Важко навіть перелічити всіх. За кожною раціоналізаторською пропозицією—прискорення і поліпшення технологічного процесу, економія робочого часу і матеріалів підвищення якості продукції. Володимир Щава, наприклад, минулого року подав шість раціоналізаторських пропозицій по заміні конструкції штампів. Близько шести з половиною тисяч карбованців — такий економічний ефект від заміни конструкції окремих деталей сівалки, яку запропонували інженери технічного бюро Микола Макеєнський, Анатолій Горленко та Анатолій Півцев. Двадцять раціоналізаторських пропозицій по заміні конструкції штампів подав Леонід Соколовський, від запровадження яких завод одержав вісім тисяч карбованців економії.

Може, я трохи захопився цифрами, але що краще, ніж цифри, проілюструє наполегливий пошук молодих раціоналізаторів? Зекономлені гроші, кілограми і тонни металу, робочі дні і години теж виражено цифрами. Завод — не симфонічний оркестр, хоча його робоча симфонія не менш приємна тому, хто розуміє і серцем узійшов у робітничу сім'ю. Отже, ще одна цифра: 59 тисяч карбованців. Це — економічний ефект від впровадження раціоналізаторських пропозицій, поданих минулого року тільки молодими винахідниками і раціоналізаторами.

З кожним роком молодіє робітнича сім'я заводу. До нас приходить дедалі більше випускників міських професійно-технічних училищ із свіжими знаннями, з величезним прагненням самоствердження. Це позитивна якість, притаманна молодості. Вона спонукає до пошуку, породжує допитливість. І нам, членам комітету комсомолу, секретарям цехових комсомольських організацій, інженерам, які керують школами молодих раціоналізаторів, треба постійно думати над тим, як краще організувати навчання молодих робітників, як зміцнити творчу співдружність між робітниками та інженерно-технічними працівниками. Бо ж не секрет, що в процентному відношенні (мається на увазі процентне відношення між робітниками та інженерами) раціоналізаторських пропозицій більше подали інженери. Наше завдання — поєднати практичні навики робітників і теоретичні знання інженерів.

В. ПОЛИВНИЧА,
заступник секретаря завкому комсомолу заводу «Червона зірка», член заводської ради Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів.

ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

ДТСААФ — прекрасна школа гарту майбутніх захисників нашої Вітчизни. Нині всі його первинні організації готуються до 61-ї річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. В них проходять масово-спортивні змагання з військово-технічних видів спорту, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, знатними людьми області.

На знімках: угорі справа — група призовників Кіровоградської радіотехнічної школи ДТСААФ під час занять, серед них — відмінники навчання Олександр ШПАК (зліва) та Анатолій БАКАДНЮК; внизу справа — кандидат у майстри спорту із стрільби з пістолета, член збірної команди стрілецько-спортивної школи ДТСААФ Олена ПАСІЧНИК; унизу—курсанти морської школи вивчають історію військово-морського флоту.

Фото Л. ЛАПІНЬ.

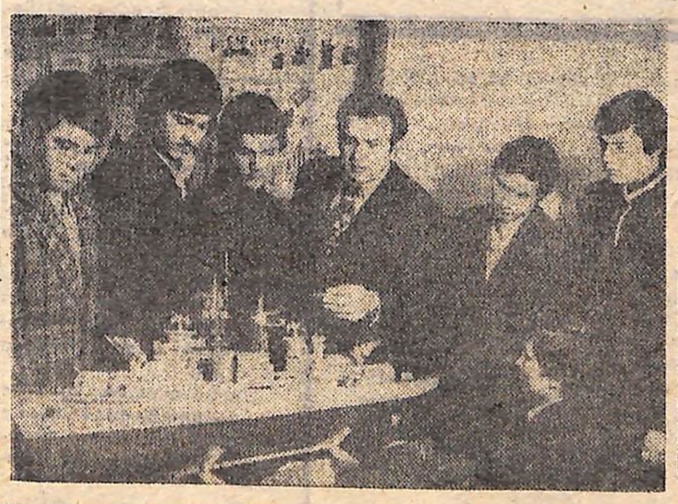

Володимир ШУЛАЄВ

ЗАХИЩАЙТЕ ДІТЕЙ

Захищайте дітей
Від свинцевих дощів,
Від фашистських печей,
Від кривавих катів,
Від гіркої сльози,
Від безсонних ночей,
Від страшної грози
Захищайте дітей,
Захищайте дітей.
В них — майбутній герой,
Астронавт, Прометей,
Рафаель і Толстой.
В них, як в зернах,
Тісниться
Сонце завтрашніх днів.
Тож, як ока зіницю,
Бережіть малюків.

Переклав з російської
К. ЛЕСЬЄВ.

Клавдія БАШЛИКОВА

ЦВІТ ДАЛЕКИХ ОБРІЇВ...

Хай співає соловей
У вишневому цвітінні.
Вийди, пісне, до людей
У робочому одінні.
Уклонися, пісне їм
До землі чолом, —
По сліду пройдеш моїм
Щастям і добром.
Уставай до праці рано —
В села і міста
Увійдеш, мов гостя звана,
Ніжна і проста.
Хай співає соловей
У вишневому цвітінні.
Вийди, пісне, до людей
У робочому одінні.

* * *

Юний, юний мужчина
Та й зустрівся мені...
Очі — стиглі терпини,
Бачу, бачу ві сні.
Я соромлюся, звісно,
Я гублюся в розмові.
Та життя — це не пісня,
Не почать його знову.

ВЕЧОРОВА ТИША

Вечорова тиша
Донечку колише:
«Спи, моя дитино,
Зацвіта калина
В полі, у долині,
Де озера сині.
Буде ранок синій
Додавати сили,
Подарує доні
Квіти на долоні».

В ЗАПАСІ Я

Нема питання:
Бути чи не бути?
Здала на склад
Солдатські атрибути,
Шинелю сіру
І погони голубі,
А мужність —
Залишила при собі.
В запасі я
Навчаю свого сина
Нести високо
Слово Батьківщина.
А розітне тривога
Далеч синю —
Віддам у спадок
Мужність сину.

м. Олександрія.

Наум ДОБРІН

У ТОЛБУХІНІ

Квітуча Добруджа. Толбухін чудовий.
Ходжу я по вулицях з другом своїм.
Усюди звелися новітні будови.
А в роки війни тут гриміли бої.

Пригадую, чорно фонтанили вирви
І лився із неба розпечений град.
Тепер пелюстковим і райдужним виром
Буяє бульвар тут — «Кіровоград»...

Проходим із другом, веселі, щасливі.
Над нами розкрилене небо ясне.
А діти безжурні, дівчата вродливі.
Толбухінці літні вітають мене

То усміхом щирим, то словом. Від того
У серці моєму квітує весна.
І друг мій говорить:
— Напевно, нічого
У місті знайомому ти не впізнав?
— Мій любий другарю, — відповідаю,—
Впізнав я багато, впізнав головне:
Велика любов до Жовтневого краю
Горить у Добруджі незгасним вогнем.
Незмінно ви прагнете правдою жити,
У буднях звитяжних прискорювать
крок...
...Ідем по Толбухіну. Сонце і квіти
Сплітаються в дружби безмежний вінок.

У свято світлої дружби радянських народів-братів вилились дні перебування башкирської делегації на кіровоградській землі. Дорогоцінним орнаментом зустрічей робітників, колгоспників, службовців та учнівської молоді з башкирськими друзями була концертна програма Державного ансамблю народного танцю Башкирії (художній керівник Анвар Фахрудінов).

З особливим запалом, розкриваючи найпотаємніші нюанси російського фольклору, башкирські артисти виконували російський «Танець з балалайками». Він мав незмінний успіх у кіровоградців на всіх концертах.

На знімку: фрагмент російського «Танцю з балалайками».

Фото В. ГРИБА.

ГРУША

ЕТЮД

У ЖЕ НЕ ОДИН десяток літ промайнув, як востаннє шелестіла груша крислатою кроною, пестила на листках перші сонячні промені, зустрічала терпкий світанок.

Дупло підступно й зненацька забрало у груші хміль життя і вбило її, як ракова пухлина, що мордує і знищує людину.

А була груша ця посаджена дідом моїм, червоноармійцем. Він подарував їй життя в час відпочинку, після розгрому банди куркулів-недобитків, що гасала в нашім краї.

Був він тоді дужий і сміливий. Немилосердна ворожа куля таки настигла його, коли він в останній день війни йшов вишербленою снарядами бруківкою в передмісті Берліна..

Тієї весни, весни Перемоги, зацвіла груша, посаджена дідом, так рясно — як ніколи.

Та невдовзі захиріла груша, задуплилася. Мені здається, що від смутку, від журби по дідові. Не мала більше снаги чекати на нього, без упину вдивлятися у світлу далечінь, плекати надію...

Того літа, коли не вродилися на груші грушки і стояла вона аж скоцюрблена, чорна, мов підстрелений старий ворон, узявся батько повалити її, щоб очам простір був.

Примірявся довго, кодив навколо стовбура, вишукував, звідкіль почати, а я чекав тієї миті, коли застогне, затріщить вона і впаде на землю, здіймаючи куряву.

Захистила грушу мати: кинулася в червоному з білими ромашками халаті й зупинила помах батькової сокири...

А наступного ранку сталося диво. На груші, на її верхівці, де розкинулась вона гіллям, утворивши триногу, почали селитися лелеки.

— Мамо! — У вранішній тиші мій голос видався несподівано лунким. Я кинувся до них. Зелений килим, ніжний і зарошений, холодив ноги.

Мати усміхалася.

...Їх було двоє, лелек. Вони вивершували надійний острівець життя, майбутнє оселю. Два птахи, підібравши крила, здійнявши догори дзьоби, стояли на верхівці груші, занепокоєно поглядаючи навкруг...

Давно вже нема батьківської хати, нові двоповерхові будинки з безліччю телевізійних антен на дахах вишикувались на тому місці. Тільки в центрі села все ще стоїть самотньо груша з лелечим гніздом. І коли я дивлюся на неї, то згадую свого діда, котрого знав лише з оповідей, і лелеку, що споглядав народження дня, стоячи на верхівці груші, ледь примружившись засмучене майже людське око.

Валерій ВАРИЧ.

НАЙМЕНШЕ ПЕТРАЄ

ГУМОРЕСКА

Дивні, скажу вам, дива іноді трапляються в житті.

От, скажімо, таке. Їде степом мотоцикліст. І раптом — бух! — заглух мотор. Став мотоцикліст розбиратися в причині поломки. І так, і сяк бабрався в кишках мотора — ніяк не дотелепає, в чім річ.

А поруч, повинен вам сказати, череда корів паслася. І ось одна корова, відокремившись від гурту, до невдахи-мотоцикліста підійшла. Ремигає, хвостом вертить і дивиться, як чоловік у моторі копирсається.

А потім розкрила свого коров'ячого рота та й каже.

— Продуй карбюратор!

Водій, коли трохи отямився, — до чередника:

— Що це у тебе за корови?

— А в чім річ?

— Та так і так. Ремонтую мотор, а одна з твоїх корів і каже мені: «Продуй карбюратор».

— Яка саме?

Мотоцикліст оглянув череду.

— Ота, — каже, — ряба.

— Ряба? — перепитав чередник. — Та не слухай ти її: вона з нашої череди в моторах найменше петрає.

Анатолій КУМАНСЬКИЙ.

ЛЮТНЕВИЙ ЕСТАМП

Мережать небо темні
віти,
Гойдають гнізда поміж
крон.
У чому скритий,
нерозкритий
Мистецтва древнього
закон?
Як розгадати силу слова,
Сніжинок зоряний політ?
І місяць пада,
мов підкова,
На синій і прозорий лід.
Ви зупиніться
і погляньте:
Іскриться світла дивина—
Цвіт кришталевої
троянди
На тлі морозного вікна.

Текст В. ВАСИЛЕНКА.

Фото І. КОРЗУНА.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

На цей час комсомольські ідеї поступово проникали в сільську місцевість. Створений у місті Бобринці комсомольський осередок перетворився в організацію. Такий же осередок почав функціонувати в місті Новомиргороді. в грудні 1919 року — на залізничній станції Помічна. І все ж комсомол на селі тоді організовувався здебільшого стихійно, оскільки сільські парторганізації були нечисленними, ослабленими і не могли приділити достатньої уваги формуванню комсомольських осередків.

На січень 1920 року припадає народження комсомольської організації м. Олександрії. Після вигнання звідси денікінців політвідділ 14-ї армії скликав міські збори молоді. Про своє бажання вступити до комсомолу заявили двадцятеро юнаків і дівчат. У цей період у місті панував неспокій — довкола шастали численні куркульські банди і зграї недобитих білогвардійців, які часто вчиняли зухвалі напади на мирних жителів. Після закінчення робочого дня олександрійські комсомольці виходили на нічне чергування в складі частин особливого призначення, несли патрульну службу на міських околицях.

Якось улітку 1920 року на Олександрію напала велика куркульська банда. В нерівному бою комуністи і комсомольці змушені були відступити в бік залізничного вузла Користівка. З боку Кременчука сюди прибув червоний бронепоїзд, екіпаж якого при підтримці місцевого загону вибив бандитську зграю з Олександрії.

З настанням лютої зими 1920 року напівроздягнені і погано взуті комсомольці міста розчищали від снігових заметів залізничні колії. В цей період члени КСМУ Олександрії палко відгукувались на заклики партії, були там, де найважче, в будь-якій справі виявляли свою ініціативу, свій почин, в усьому і завжди йшли за більшовиками.

БОРОТЬБА за утвердження і зміцнення Радянської влади в нашому краї проходила в умовах загострення класових суперечностей із залишками внутрішньої контрреволюції. Після розгрому білогвардійських «отаманів» і «батьків» на Єлисаветградщині під керівництвом більшовиків велася посилена і цілеспрямована робота по відновленню комсомольських організацій. У приміщенні колишньої Єлисаветградської міської думи ініціативна група скликала загальні збори всіх комсомольців міста. На них обрали так званий тимчасовий комітет. Присутні на зборах в усіх деталях обговорили питання про залучення в організацію молодих робітників, підвищення її бойовитості.

Володимир КРАМАРЕНКО

(Далі буде).

(Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 3, 10 лютого).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

НОТАТКИ ПРО ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ФІЛЬМ «СУПЕРЕЧКА ПРО ЛЮДИНУ», ЩО ЙДЕ В КІНОТЕАТРАХ ОБЛАСТІ

Якою бути людині?

ЛЮДИНА людині — вовк? Сильний завжди правий, мета виправдує засоби, а бити треба обов'язково першим?

Навпаки. Добро завжди перемагає зло, людина людині — друг, товариш і брат...

Фільм «Суперечка про людину» кіностудії імені М. Горького дає великий матеріал для роздумів на цю тему. Він гостро публіцистичний і злободенний. Такі картини нікого не залишають байдужим.

...В атаці — насильство. Кров, жах, смерть — усе це виникає раптом на екрані і широким потоком ллється в зал на глядачів, вражаючи, приголомшуючи, пригнічуючи...

На трибуні — недобиті гітлерівські генерали. Це не трибуна суду. Генерали посміхаються, позираючи на вправних американських хлопців, які браво карбують крок. Генерали — почесні гості параду військ НАТО. Із злою іронією кінокамера показує нам шляхову табличку: «До Нюрнберга — 20 кілометрів». Іде «холодна війна»...

Особливість «Суперечки про людину» в тому, що її автори — сценарист Р. Соболєв, режисер І. Анненський, оператор А. Рибін, консультант—доктор мистецтвознавства О. Карагановн — розглядають проблеми сучасної ідеологічної боротьби крізь призму західного кінематографа.

Голос диктора: **«З усією силою свого таланту, всією пристрастю душі прогресивні західні кінематографісти виступили проти нової війни, проти шаленої гонки самовбивць — гонки термоядерної зброї, проти фашизму в усіх його проявах».** Кадри з фільма знаменитого американського режисера Стенлі Крейммера «Нюрнберзький процес», «На останньому березі», грецького режисера Михайла Какоянніса «День, коли спливає риба», француза Іва Чампі «Небо над головою» яскраво стверджують ці слова.

Людина, про яку автори радянської кінокартини разом з прогресивними західними кінолитцями ведуть свою безкомпромісну суперечку з жорстоким світом бізнесу, — це в першу чергу молода людина. Молодь Заходу. Її життя, проблеми боротьба червоною ниткою проходять крізь усю стрічку.

«Ми прагнемо миру і прагнемо його зараз!» Студентські бунти на Заході. Барикади на вулицях, сутички з поліцією, палаючі автомобілі біля урядових будинків. Молодь не бажає більше миритися із загрозою термоядерної війни, свавіллям «слуг порядку», владою грошей, не бажає жити за хижацькими законами світу батьків, ставати загнаними кіньми, — вмирати, як умирають герої фільму Сідней Поллака «Загнаних коней пристрілюють, чи не так?»

«Суперечка про людину» абсолютно об'єктивна у своїй розповіді. Фільм — повна протилежність стрічкам, що виходять на екрани Заходу, — переважно реакційні своєю суттю. В останніх—намагання притупити в людині відчуття соціальної несправедливості, зробити з неї байдужого, бездумного споживача. Для цього використовується весь потужний кіноарсенал. Насильство, порнографія, різноманітні фальсифікації, подані на високому професіональному рівні, спустошують душі людей, сприяють зростанню злочинності, жорстокості і насильства в реальному західному світі.

І викликає повагу творча сміливість авторів фільму «Суперечка про людину», які показують речі такими, які вони є, не боячись перспективи шокувати глядача справді жорстокими кадрами з американських фільмів Т. С. Френка «Покидьки» чи «Механічний апельсин» Стенлі Кубрика.

Картина закінчується повними оптимізму кадрами карнавалу на Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Берліні. Автори «Суперечки про людину» вірять, що молодь капіталістичних країн знайде шляхи боротьби за соціальний прогрес, за краще життя, за світ без війни і насильства.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор управління кінофікації облвиконкому.

СПОРТ

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

СПОРТИВНЕ ОРІЄНТУВАННЯ. В лісовому масиві біля села Водяного Знам'янського району два дні тривала традиційна зимова першість області з орієнтування на місцевості, присвячена 61-й річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. В командному заліку на перше місце вийшли спортсмени Кіровоградського професійно-технічного училища № 2. Друге місце дісталося представникам спортивного клубу «Зірка» заводу «Червона зірка», третє — орієнтувальникам-динамівцям.

БОРОТЬБА КЛАСИЧНА. Всесоюзний турнір з класичної боротьби пам'яті заслуженого тренера Радянського Союзу І. Г. Масленникова відбувся в Києві. На столичних килимах свої здібності демонстрували й вихованці товариства «Трудові резерви» Кіровоградщини. Наш земляк Юрій Кожанов (виступав у другій найлегшій ваговій категорії) став срібним призером. Його товариш—важкоатлет Володимир Кононов був шостим.

В. ШАБАЛІН.

навколо весілля

КОЛИСЬ більшість романів кінчалася весіллям. Навіть казки кінчалися весіллям: «І стали вони жити-поживати та добра наживати». Тепер ми дедалі більше схиляємось до того, щоб з весілля починати розмову про майбутнє молодих людей. Та й само весілля стало предметом пильної уваги людей і матеріалом для багатьох газетних виступів. Ось і нам воно дело привід дещо сказати.

Жив собі та був собі директор одного радгоспу. І настав час женитися його синові. І як, ви гадаєте, влаштував весілля батько? Батько, що виріс у простій сім'ї, добре розумів післявоєнні роки, вчився колись у сільгоспінституті на одну стипендію (а на неї особливо не розгуляєшся), раптом виявив купецько-снобістські і водночас вимагацькі замашки, що невідомо звідки взялися, і так організував справу, що молодим на блюдо поклали 12 тисяч карбованців. Знали гості: до директора тарілки в подарунок нести не можна. А після цього весілля задумались тракторист, і доярка, і комбайнер, у яких діти теж одружуватись збиралися. Діти ж разом росли, чим же вони гірші? І пішло в селі змагання...

Змагання таке йде не тільки в цьому селі... Молода жінка пише до редакції, що в її часи, тобто всього лише років десять тому, таких весіль вона не бачила.

«Я дивуюсь, які тепер весілля. На них було б приємно подивитися, якби не знати, як усе це весільне багатство дістається: молодожони буквально вимагають усього цього з батьків, відбуваються сцени із слізьми і докорами, деякі батьки самі із ширинутуться, щоб не виглядати біднішими, ніж сусіди, або для того, щоб люди позаздрили. Одне перед одним старається».

Ось інший лист, від батьків нареченої.

«Двоє покохали одне одного. Батьки жениха прийшли сватами в дім нареченої. Відразу пред'явили рахунок, як наречена повинна бути взята в їхню сім'ю. Приблизно таке сказано: по 800 карбованців на весілля, 500 кладіть на блюдо під час весілля, посинні своїй дочці дати килим, меблі, постіль, білизну — все нове. А якщо немає таких грошей, то тримайте свою дочку у себе до сорока років. Ми, не бажаючи розбити любов нашій дочці, змушені залізти в борги, але зробити так, як з нас зажадали».

«Фінальною сценою, апофеозом усієї вистави стали хвилини, коли в присутності більш ніж сотні гостей на піднос було кинуто перші жертвоприношення... — ні, це не продовження попереднього листа, це зовсім інший лист, просто схожий, від обуреного «виставою» брата нареченої. — Сказати «подарунки» у мене язик не повертається. Подарунки — це щось високе, вимірюване не товарною вартістю речі. А тут головне було саме в ціні. На піднос посипалися четвертні, десятки, п'ятірки і троячки».

МОЖНА було ще і ще продовжувати цю розповідь цитатами з листів. Але досить. Кожен може сам, покопавшись у пам'яті, додати ще щось у цю картину. Бучні весілля завжди були і завжди будуть розрахованими тільки на показуху. Недаремно майже в усіх листах про такі весілля міститься зауваження, що потім про молодих усі забули: бабусь не допросишся посидіти з онуками, молоде подружжя не дістає від старших ні поради, як вести господарство, ні допомоги в подоланні перших незгод і труднощів. Наче все, як у старому романі, весіллям кінчилося. Загалом кажучи, розголос на весь світ про особисті події (навіть якщо це й приємні події) людей не прикрашає. Весілля — подія особиста, сімейна, інтимна навіть, а зовсім не демонстрація можливостей і «зв'язків» сім'ї.

Те ж стосується й приданого, або допомоги молодим, або подарунка, навзвіть, як хочете. Треба, звичайно, допомогти молодій сім'ї стати на ноги, особливо якщо обоє вчаться, що тепер часто буває. Молодим людям, яким батьки зовсім нічого не дали до весілля, доводиться дуже скрутно, доводиться багато в чому собі відмовляти, щоб купити необхідне. Заздалегідь подбати про майбутнє свого сина чи дочки, звичайно, треба, але зробити це можна розумно, щоб принести реальну користь, а не, навпаки, деморалізувати молодих. Навряд чи такий уже потрібний, скажімо, килим, який тепер увіходить в обов'язковий «прейскурант» багатьох весіль, молоді його з часом самі куплять, а ось холодильник потрібний одразу будь-якій сім'ї. Не будемо продовжувати, кожен сам може розібратися в цьому нехитрому питанні.

У всьому потрібне почуття міри. Воно не повинне відмовити і в такий важливий момент, як підготовка до весілля. Потрібна допомога старших, але вона не повинна перерости в утриманство молодих; потрібна самостійність молодої сім'ї, але ця самостійність не повинна вилитися в те, що недосвідчених молодожонів буде залишено напризволяще; потрібна допомога бабусі, але бабуся не повинна й намагатися підмінити собою матір і т. д.

РОЗПОВІМО останню в цьому матеріалі життєву історію, вона покаже, що іноді стається, якщо в період підготовки до весілля втрачено почуття міри. Як тільки юнак і дівчина (обоє — студенти) вирішили одружитися, почався передвесільний галас. Готували придане, запрошували гостей, замовляли угощення. Гості йшли на весілля з дорогими подарунками. Батьки не поскупилися. У молодих відразу виявилось кілька тисяч карбованців грошей, нові меблі, кольоровий телевізор та безліч дорогих речей. Зажили на широку ногу. Закінчили інститут, одержали квартиру, народився син (з нагоди народження сина теж відбулося щось подібне до весілля). Записалися в чергу на машину.

А через два роки молода дружина почала помічати, що чоловік усе переводить на гроші: став скнарою, перестав ходити в кіно, купувати книги. Життя стало нестерпним. Кінець кінцем суд поділив «усе добро» пополам. Поділили й сім'ю...

Звичайно, прямої залежності між багатими подарунками і розлученням нема й бути не може. Але якщо людина дезорієнтована в житті, в системі людських цінностей, і далеко не останню роль у цій дезорієнтації відіграли «дари», блага, не зароблені нею, — такий фінал можливий. Страшно, коли речизм вторгається у сферу людських почуттів, коли до найсвятішого — любові, сім'ї — підходять зі споживацькими мірками.

Ця стаття адресується і батькам дорослих дітей, і самим молодим людям. Готуючись до весілля — дня урочистого й щасливого, — пам'ятайте, що це лише початок спільного життя, лише перший крок, і його треба зробити з розумом, щоб потім спокійніше було йти далі.

Є. ЛОСОТО.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ

18 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика для дітей. 9.00 — Концерт студентів і випускників музично-педагогічного інституту ім. Гнесіних. 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — В гостях у казки. Мультфільм «Дюймовочка». 12.00 — Музичний кіоск. 12.30 — Сільська година. 13.20—«Протокол одного засідання». Фільм-вистава. 15.45 — Док. телефільм «Коефіцієнт участі». 16.15—Й. Равель. Болеро. 16.30—Клуб кіноподорожей. 17.30 — Мультфільми. 18.00—Міжнародна панорама. 18.50— «В піснях залишимось ми». 21.00 — «Час». 21.35 — Спортивна програма: чемпіонат очима чемпіонів. В передачі бере участь чемпіон світу А. Карпов, екс-чемпіони світу Н. Гаприндашвілі і М. Таль; чемпіонат світу з конвенерського спорту. Спринтерське багатоборство. (ФРН). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Доброго вам здоров'я. 11.45 — І. Кочерга. «Ярослав Мудрий». Вистава. 13.20 — «Пісня кликає друзів». Республіканський телевізійний фестиваль піонерської пісні. 14.10 — «Слава солдатська». 15.15 — «Грає квінтет духових інструментів Донецької філармонії». 15.45 — К. т. Лялькова вистава. 16.50 — «Недільний сувенір». 17.[illegible] —Фільм «Ти іноді згадуй». 19.00 — К. т. «Актуальна камера». 19.30 — К. т. 325-річчю возз'єднання України з Росією присвячується. «Дружба народів — дружба літератур». 20.45— «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35—К. т. Продовження літературного вечора «Дружба народів — дружба літератур». По закінченні — новини.

ПОНЕДІЛОК

19 ЛЮТОГО

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Фільм «Альоша Птицин виробляє характер». 10.15 — Очевидне — неймовірне. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські будні». Кінопрограма. 15.50 — Знай і умій. Для юних техніків 16.35 — Док. фільм. 16.55 — Телестадіон. 17.25 — Концерт. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.10 — Оголошення. (К-д). 18.15 — К. т. Концертний зал «Дружба». (К-д). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР. 19.50 — Б. Лавренньов. «Розлом». Фільм-вистава. (21.00 — «Час»). По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — Концерт. 10.40—«Велич подвигу». 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Українська література. 12.10 — Телефільм «Строгови». (7—8 серії). 15.55 — «Срібний дзвіночок». 16.15 — Концерт. 16.50 — «Червона книга Криму». 17.30—Всесоюзний огляд політичного телевізійного фільму: «Треба мріяти». Фільм з циклу «До Леніна у Кремль». «Екран». 18.30 — «Ярослав Галан». (Львівське телебачення). 19.00 — Концерт. 19.30 — «Щоденник роботи Всесоюзного огляду політичного телевізійного фільму». 19.45 — К. т. Телефільм «Загадкиداліса». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00—«Час». 21.45—Телефільм «Діалог». 1 серія. 22.55 — «Музична вікторина».

ПОГОДА

Сьогодні вдень в області і місті Кіровограді буде мінлива хмарність, без опадів. Вітер східний, 9—14 метрів на секунду. Температура повітря в області 12—17, у місті 13—15 градусів морозу.

18—19 лютого — хмарно з проясненнями, місцями невеликий сніг, слабка ожеледь. Вітер східний, 10—15, часом 15—21 метр на секунду. Температура повітря 18 лютого вночі 12—17, удень 6—11 градусів морозу, 19 лютого вночі 6—11, удень 1—6 градусів морозу.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, ГСП. м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ВК 30264. Індекс 61197. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 89. Тираж 56 000.